

Welke hond
is in de war?
Die op de grond
of die in de kar?

Natuurlijk die hond
met die dikke staart.

Die denkt: wat raar!
Ben ik in de war?
Ik trek de kar.

Ik ben toch geen paard!

Wij wonen in een saaie straat.
Er is nooit iets te doen.
In de winter is het wit.
Elke lente wordt het groen.
In de zomer is het heet.
Elke herfst valt het blad.
Wat een suffe, saaie straat.
Nooit gebeurt er wat.

Behalve elke maandag
zo rond een uur of twee.
Dan krijgen we bezoek.
We drinken slappe thee.
We eten er een koekje bij.
We praten wat. En dan gaan zij
naar huis, na anderhalf uur.

Zo'n ouderwets bezoekje
– met slappe thee en nog een koekje –
noemen wij in onze straat
een spannend avontuur.

Ik ben vandaag uw bus.
Zegt het maar,
waar moet u zijn?
U mag mij ook uw taxi noemen
of uw auto, tram of trein.

Al noemt u mij uw omafiets.
Het maakt mij niet uit.
Dat doet me niets.

Het kan me ook niet zoveel schelen
als u mij als vliegtuig ziet.
Maar noem mij nooit
een rare vogel
want dat pik ik niet!

Wat doen die vrouwen
aan die touwen?
Worden ze omhoog getrokken?

En waarom van die rare rokken?

Zitten die touwen wel goed vast?
En waar zitten ze dan aan?
Aan een vliegtuig?
Aan de wolken?
Aan de sterren?
Aan de maan?

Hoe komen die vrouwen
aan die touwen
straks weer op de grond?
Of blijven ze in de wolken wonen?
En als ze moeten eten?
En als ze moeten drinken?
Hoe moet dat dan?
Ik zou het echt niet weten.
Wat denk jij ervan?